

ВЕЛИКА СРБИЈА

НОВИНЕ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ
БЕСПЛАТАН ПРИМЕРАК

БЕОГРАД, 20. ФЕБРУАР 1996.
БРОЈ 72, ГОДИНА VII

ТОТАЛИТАРНИ МРАК НАД СРБИЈОМ СЛОБОДАН МИЛОШЕВИЋ УНИШТИО "СТУДИО Б"

Неокомунистичка диктатура уз подршку западних демократија

Независна телевизија "Студио Б" више не постоји. Додуше, телевизијска станица са истим именом и даље емитује програм на непромењеној фреквенцији, али са садржајем који сасвим одудара од онога што смо називали нережимским, несоцијалистичким, непристрасним и објективним, а програмска шема све више подсећа на неуспели сурогат телевизија "Пинк", "Палма" и "Политика". Херојско миротворство председника Републике, радосни спортски тренуци и колажне музичке емисије представљају једини садржај нове Независне телевизије "Студио Б".

Небојша Човић обнавља друштвену својину да би режим лакше пљачкао народ

Гашењем последњег светла у таме неокомунистичког незнања, отимањем Независне телевизије "Студио Б" и радија "Студио Б" од грађана Београда и Србије, њихових гледалаца и слушалаца, актуелни режим је показао да у својој немилосрдној похоти за влашћу неће бирати ни средства ни методе, а сви они који се не придруже бесмислу њихове диктатуре биће брутално згажени, баш као и "Студио Б". Разуме се, као покриће за овакав неци-

визацијски однос према слободним и другачијемисленим медијским кућама узет је неки правни акт којим неки од назови независних судова сва овлашћења и ингеренције управљања преноси на једну од социјалистичких скупштина, влада или неки други орган који ће бити у стању да "заблуделе уреднике и новинаре независних медијских кућа изведу на исправан пут социјалистичке мисли и, пре свега, миротворне политике председника Србије Слободана Милошевића".

У случају "Студија Б", решењем градског Привредног суда, а потом и Врховног суда, Радио-дифузно предузеће "Студио Б" избрисано је из судског регистра као деоничарско друштво и враћено у статус друштвеног предузећа, под директни патронат социјалистичке већине у Скупштини града Београда, а одмах су створени услови за формирање новог Управног одбора "Студија Б", наравно лојалног "његовом величанству" председнику Србије, али и његовом куриру Небојши Човићу, као и супрузи председника владајуће партије, чији ће цвет у коси, тек сада кад су из "Студија Б" склоњени непослушни и злонамерни, добити праву и заслужену промоцију, а титула руског академика највећа признања и

почасти. На питање, шта се у међувремену догодило са деоничарским правима улагача и оснивача деоничарског друштва "Студио Б", нико нити жели нити може да да конкретан одговор.

Да иронија буде већа, њима преостаје да се жале онима који су им та права својина пресудама одузели. Додуше, можда су се неки људи у "Студију Б" превише дрзнули када су мислили да је приватна или мешовита својина једнако света и недодирљива, као и њихова (читај друштвена) својина, али да се сличне ствари убудуће не би понављале, социјалистички моћници су, мимо уставних ингеренција, ту својину прогласили за своју прђију, а управљачка права препустили гланим и незадовољеним политичким послушницима из Социјалистичке партије Србије и Југословенске левице.

Шта ће нам правни поредак кад имамо Социјалистичку партију?

Удар на "Студио Б", извршен у Скупштини града (само формално) изведен је изненада, уз кршење свих процедуралних, пословничких и материјално-правних правила која су наложена законским и подзакон-

ским прописима. Узалуд су опозициони одборници, а пре свих Српски радикали, покушавали да се из тако измењеног дневног реда избаци тачка о "преузимању Студија Б" на тако бруталан и противустанован начин. Њихове захтеве нико озбиљно није хтео ни да саслуша, а камоли уважи и прихвати као целисходне. На Срећење господње, 15. фебруара, "Студио Б" је престао да постоји. Онај наш "Студио Б", "Студио Б" какав смо сви гледали и слушали, а многи и волели. Председник целат, магистар Небојша Човић је непосредно по отимању "Студија Б" изјавио: "Студио Б" мора да се претвори у једну модерну, урбану, културну телевизију, а неопходна су и висока улагања". Наравно, сви медији који нису под директним контролом режима, у најмању руку су некултурни, "рурални" и старомодни, а нису набавили ни последње видео касете Зорице Брунцлик, док им емитовање серија у којима глуми Деско Станојевић звани ЈУЛАЦ не пада на крај памети. Чувши ту изјаву, неколико старијих Београђана, окупљених испред "Студија Б" у Масариковој улици, само је прошедрило кроз зубе: "Сачувај нас Боже СПС модернизације и Човићеве културе".

Процес "дављења" медија је ушао у своју завршну фазу. "Забављајући" се у току протеклих годину дана гушењем младих, локалних независних медија, малих и локалних само по свом домету, али за ширење истинитих и од социјалистичког вируса – незаражених информација, изузетно значајних медија, власт као да је желела да докаже да сви који другачије мисле, говоре и раде, немају будућност, а да ће у Србији "2000. године" бити довољно места под сунцем само за оне који прихватају трку улизивања и подилажења Слободану Милошевићу и Мирјани Марковић.

Највероватније је да се председник Србије, јер нико не може насести на причу да је за све (од идеје до реализације) "заслужан" градоначелник Еурополиса у најави, одлучио на овај корак у тренутку када је на Западу коначно прихваћен као неко ко је "више него кооперативан" (цитат Ричарда Холбрука), сматрајући да ће те његове активности бити довољне да скрену пажњу међународне демократске јавности са диктаторских поступака београдског режима. Такође, мора се нагласити и то да намера "демократских" земаља да помогну развој демократије на овим просторима никада није била до краја јасна и чиста, поштена и искрена. Двостру-

ка је то игра у којој се за све недаће оптужује актуелна власт, а стварно јој се пружа пуна и апсолутна подршка, са јединим циљем да се учврсти режим Слободана Милошевића, као некада Јосипа Броза, како би преко њега могли да остваре своје преостале циљеве (отимање Косова и Метохије, Војводине и Рашке области).

Политичка позадина гусарског напада

Бруто режимско отимање и гушење Независне телевизије "Студија Б" десило се у веома симптоматичним околностима. Режим је годинама показивао велику нервозу, али и оклевање у намери да се обрачуна с једином телевизијском станицом над којом није имао потупу контролу. Слободан Милошевић се ни у тренуцима највећих искушења није усуђивао да то уради, а поготово не би смео да крене са таквим очигледно аутократским и самовољним потезом пред сам одлазак на међународну конференцију у Рим, да није претходно обезбедио најмоћнију страну дипломатску и политичку потпору, подршку Владе Сједињених Америчких Држава.

Недавно је амерички министар иностраних послова Ворен Кристофер у Београду извршио додатни притисак на Слободана Милошевића да испуни све обавезе преузете у Дејтону и поступи по свим додатним америчким захтевима у погледу федерализовања Србије и извођења Косова и Метохије, Санака и Војводине у ранг федералних јединица равноправних са Србијом и Црном Гором. Милошевић се врло убедљиво и крајње тугаљиво пожалио на домаће политичке факторе који се супротстављају Дејтонском споразуму, посебно апострофирајући Српску радикалну странку. Кристофер му је великодушно понудио раме за плакање и дао му зелено светло да немилосрдно скрши све отпоре својој отворено издајничкој политици.

Да би удовољио Американцима, ефикасно растурио Србију како је више никада нико не би могао скрпити, а најугицајније српске војне и политичке вође, који су заправо све време рата деловали по његовим налозима, изручио у Хаг, Милошевић би морао мењати Устав Савезне Републике Југославије и тако сачувати бар привид легалитета одлука које планира да спроводе. Демократским путем то није у стању да уради, па ће такве опције реализовати, уз амерички благослов, диктаторским методама.

Прва фаза обрачуна

Прва договорена фаза представља планско гушење "Студија Б". То је урађено уз врло бледе иностране протесте. Они који су се огласили очигледно су то урадили само ради, а колико до јуче сличан потез власти би изазвао огроман одијум светске јавности. Главни амерички клијент у Београду, Вук Драшковић, се огласио с неколико несувислих изјава и, пре свега, без икаквог непосредног повода, жестокиим нападима на Српску радикалну странку.

Није нимало случајно што је у време док је Скупштина Града Београда доносила одлуку о узурпацији "Студија Б", у посети Дирекцији Југословенске удружене левице, главне владајуће партије, боравио Стивен Блејк, практично дипломата највишег ранга у Америчкој амбасади, и дуго разговарао с десном руком Мира Марковић, Владимиром Штамбуком. Сутрадан се Блејк састао са Вуком Драшковићем и Весном Пешић и дао им прецизне инструкције како да се даље понашају. Резултат тога је њихов бесомучни напад на српске радикале и Војислава Шешеља, како би се у старту онемогућила било каква јединствена реакција опозиционих странака и пажња јавности преусмерила на споредна питања.

Иако већ више од две године имају веома коректне међусобне односе, Вук Драшковић је у контакту са Зораном Ђинђићем одбацио сваку могућност координисане сарадње са Војиславом Шешељем, поредећи га са Адолфом Хитлером и изјављујући да он неће у савез са Хитлером против Мусолинија, како је окарактерисао Милошевића, тврдећи да му је он мања политичка опасност од Шешеља.

У петак, 16. фебруара у 12 часова, у седишту Демократске странке састали су се др Војислав Шешељ, др Зоран Ђинђић и др Војислав Коштуница. Разматрали су две варијанте јединственог опозиционог одговора на отимање "Студија Б": организовање протестног митинга и забарикадирање народних и савезних посланика у скупштинским просторијама и штрајк глађу. Са састанка, др Шешељ је отишао на демонстративни скуп новинара и грађана пред Палатом "Београђанка", а у 14 часова је требало да се Ђинђић и Коштуница нађу са Драшковићем и онда иза 15 часова обавесте др Шешеља да ли Драшковић прихвата заједничку акцију. Међутим, на састанку у седишту Српског покрета обнове, Драшковић је признао да је имао јутарње консултације са америчким и

Оснивач и издавач
др Војислав Шешељ

Генерални директор
Александар Стефановић

Главни и одговорни уредник
Синиша Аксентијевић

Заменик главног и одговорног уредника
Петар Димовић

Редакција

Рајко Горановић, Момир Марковић,
Мирослав Васиљевић, Наташа Јовановић,
Јадранка Шешељ, Дејан Анђус,
Александар Вучић, Рајко Ђурђевић,
Огњен Михајловић, Коста Димитријевић

Председник Издавачког савета
др Ђорђе Николић

Издавачки савет

Томислав Николић, Маја Гојковић,
Аћим Вишњић, Драган Јовановић,
Ранко Вујић, Драган Тодоровић,
Драго Баќрач, Мирко Благојевић,
Бранко Војиница, Ратко Гонди,
Милинко Газдић,
др Никола Поплашен,
Стево Драгишић, Миодраг Ракић,
Зоран Красић, Милован Радовановић,
Јоргованка Табаковић,
Ратко Марчетић, Владимир Башкот

Секретар редакције
Љиљана Мијоковић

Техничко уређење
"АБЦ-ШТАМПАРИЈА"

Штампа

НИГП "АБЦ-ШТАМПАРИЈА" д.д.
Влајковићева 8, 11000 Београд

Карикатуре

Синиша Аксентијевић

Тираж: 50.000 примерака

Редакција прима пошту на адресу:
"Велика Србија", Француска 31,
11000 Београд

Рукописи се не враћају

Новине "Велика Србија" уписане су у Регистар средстава јавног информисања Министарства за информације под бројем 1104. од 5. јуна 1991. године. Министарство за информације Републике Србије 19. августа 1991. године дало је мишљење број 413-01-551/91-01 да се "Велика Србија" сматра производом из Тарифног броја 8. став 1. тачка 1. алинеја 10. за чији промет се плаћа основни порез по стопи од 3%.

ЦЕНА ОГЛАСНОГ ПРОСТОРА
Последња колор страна корица
3000 динара

Унутрашња колор страна корица
2000 динара

Цела унутрашња страна
1000 динара

Пола унутрашње стране
500 динара

Четвртину унутрашње стране
250 динара

Уплате се врше на жиро-рачун
Српске радикалне странке број:
40801-670-3-93490 СПП Стари град
Све информације могу се добити
на телефон 011/625-231

западноевропским дипломатама, категорички одбацио било какву сарадњу са српским радикалима у циљу заједничке одбране "Студија Б" и инсистирао на конференцији за штампу коју је већ раније самоиницијативно сазвао. Ђинђић и Коштуница су се приклонили Вуку Драшковићу и Весни Пешић и заборавили на обећање да ће се јавити др Шешељу и наставити договор о заједничким активностима. Па лепо, ако су тако одлучили, шта се то може. Од загрљаја са Вуком Драшковићем и Весном Пешић пуцаће ребра Зорану Ђинђићу и Војиславу Коштуници. Десиће им се поново све оно што су већ доживели 1991. и 1992. године прихватајући Драшковићеву лидерску улогу.

Да се избегава било каква озбиљна политичка акција било је јасно на конференцији за новинаре. Вук Драшковић је изјавио да верује у "спонтаност, у спонтане протесте и окупљања". Саопштено је да ће се састати посланички клубови тих странака у Скупштини Србије, где ће се одлучити "о заједничком реаговању у савезној, републичкој и градској скупштини." Липши маргарче, док трава озелени, што би рекао наш народ.

Даље је саопштено да ће "странке опозиције бити у сталном контакту

са новинарима "Студија Б" којима је забрањен улазак у сопствену редакцију, како би се договорили о конкретним видовима отпора репресији, а биће формиран и Одбор за заштиту "Студија Б", у чијем раду ће моћи да учествују сви људи којима је на срцу слобода медија". Тако је, заправо, "Студио Б" жртвован у закулисним договорима Слободаца Милошевића и америчких дипломата, док њиховој реализацији асистирају свесно Вук Драшковић и Весна Пешић, а чини нам се, још увек несвесно Зоран Ђинђић и Војислав Коштуница.

Друга, предстојећа фаза обрачуна

Следећа фаза је забрана Српске радикалне странке. И по том питању је споразум већ склопљен, а Вук Драшковић и Весна Пешић су задужени да спрече било какво јединствено солидарисање остатка опозиције. Генерална проба је већ изведена у Црној Гори, где је свих осам посланика Српске радикалне странке једноставно избачено из Народне скупштине, што су остале опозиционе странке једноставно прихватиле слегањем рамена.

Сада ће нешто слично да се уради и у србијанској и Савезној скупштини. Судова у нашој земљи свакако

ЧИТАЈТЕ У НАЈНОВИЈЕМ РЕДОВНОМ БРОЈУ ЛИСТА "ВЕЛИКА СРБИЈА"!!!

- Полемика др Војислава Шешеља и Вука Драшковића
- Писмо очевица из Дејтона
- Баба Јулин "Прљави Хаџи"
- Како је Слободан Милошевић опљачкао Србију

"ВЕЛИКА СРБИЈА" НОЋНА МОРА ЦЕНЗОРА!

нема, а иоле слободнији медији су потпуно угушени. Забраном Српске радикалне странке наши посланички мандати ће бити распоредени странкама које остају, што и изборни закони предвиђају, а социјалисти ће тако заједно са Српским покретом обнове постићи двотрећинску већину, потребну за извођење уставних промена по америчком рецепту.

Припреме су већ почеле. "Глас Америке", радио станица коју финансира и контролише америчка влада, већ је јавно изнео оптужбу да су бомбашке нападе на избегличке логоре на Косову и Метохији "организовали Шешељеви радикали, јер тиме желе да изазову незадовољство Срба на Косову и сукоб ширих размера". Ноторна америчка шпијунска агентура у Београду, Радио "Б-92" је ову лажну вест емитовао десетак пута.

Наравно, свакоме у овој земљи је јасно да српски радикали примењују искључиво мирољубива средства политичке борбе. Али, засуће их лажним оптужбама и забранити, што ће изазвати далекосежне политичке последице у Србији. Актери тог подмуклог плана ипак су се у нечему прерачунали. Српски радикали ће храбро издржати сва та искушења, па и нова хапшења и све друге репресалије који режим у обрачуна с нама примени. Нећемо одустати, не може нас нико поколебати или уплашити.

Вара се Слободан Милошевић ако мисли да ће се одржати на власти прихватајући све америчке захтеве. Американци га сада охрабрују на диктаторске потезе да би политички и правно растурили Србију, а онда ће, кад све послове Милошевић за њих обави, припомоћи рушењу црвеног тиранина са Дедиња и још се бусати у прса због сопственог доприноса успостављању демократије у Србији.

Варају се Американци ако очекују да ће нас јачањем репресије и забраном Српске радикалне странке натерати на изазивање оружаних обрачуна и грађанског рата у Србији. Ми ни у каквом грађанском рату учествовати нећемо. Не могу нас претворити ни у оно у шта су произвели Вука Драшковића, који се прет-

ворио у пуког портпарола Стејт департмента, Пентагона и НАТО пакта.

Варају се Вук Драшковић, Зоран Ђинђић и Војислав Коштуница ако очекују да ће политички профитирати забраном Српске радикалне странке. Гласови наших чланова и симпатизера неће им се прелити. Ако нама буде онемогућен излазак на изборе, позваћемо све наше гласаче да бојкотују изборни процес. А уколико упркос забрани наше странке, Демократске странке, Демократска странка Србије и Српски покрет обнове изађу на режирани и рестриктивне изборе, постаће директни саучесници Социјалистичке партије Србије и Слободана Милошевића у успостављању неокомунистичке диктатуре.

Информативни мрак као уточиште за нечисту савест

Јасно је да власт жели да се види у лепшем светлу. Свака власт то жели, али су само тоталитарни режими у могућности да то креирају и спроведу. Починемо у пракси да проживљавамо Орвелово време. Људи више неће смети јасно да кажу шта мисле, а убрзо неће смети ни да мисле – да им се то не би приметило на лицу.

Да ли је овај потез само изнуђени потез режима који је, схвативши да више нема подршку народа и грађана Србије, изгубио сваку контролу?

Последња два месеца, дакле после отворене дејтонско-париске капитулације, Слободан Милошевић преко своје партије само додаје једну по једну карику ланцу репресије, коју у Србији спроводи.

Да ли је гушење "Студија Б", као последње оазе слободне речи и мисли, само последица страха да ће народ коначно, после свега, схватити све режимске преваре, али и завири-ти у сопствене цевове и гласно се упитати ко овде и у чијем интересу влада? Као (ипак – само) одлагање одговора на то питање, режим ће све учинити да произведе потпуни мрак једноумља и једногласја, а као једини одговор и једину истину покушаће да сервира "тачне и објективне информације" са екрана државне телевизије и њој сличних (нови "Студио Б", "Политика", ТВ

"БК") као и истину са страница строго контролисане социјалистичке штампе. Системска и тоталитарна контрола свих извора информација, коју је наговестио и републички министар информација Ратомир Вицо, очигледно је, биће настављена.

Међутим, граница трпљења нашег народа, већ одавно је прекорачена и страх владајућих социјалиста од јавног изношења различитог и другачијег мишљења представља најбољу потврду изреченог става.

Једноставно, не постоји више ништа чиме би актуелна власт могла да се похвали. Српски народ је изгубио своја огњишта и вековне територије, грађани Србије живе у социјалној беди и сиромаштву, информативни мрак је готово апсолутан, а бољи дани се и не називају. Сигурно је да наш народ заслужује више, да грађани Србије заслужују право на слободну мисао, слободну реч, слободну информацију, али и сами, уз помоћ правих, патриотских и опозиционих снага морају да се изборе за бољу будућност.

Непосредно по преузимању "Студија Б" од стране Социјалистичке партије Србије, један бивши политичар споменуо је Букурешт, ваљда мислећи да је једини излаз из овакве кризе понављање догађаја са улица румунског главног града од пре шест година. Међутим, нама се чини да оно што тренутно ради владајући, социјалистички режим више личи на Букурешт с почетка шездесетих, што може само да значи да ће председник Србије у наредних двадесет година покушати да ради све што му падне напамет, угледајући се на румунског диктатора Николае Чаушескуа.

Нама преостаје само једно. Да се жестоко супротставимо оваквом режиму и не дозволимо да тортура и репресија власти над народом и грађанима траје онолико колико би они хтели и колико су они замислили. Српска радикална странка ће све учинити да помогне свом народу и заједно са њим ослободи се стега комунистичких окова и јарма социјалистичке власти.

У Београду, 19. фебруара 1996.

СРБИЈО УСПРАВИ СЕ – ВРЕМЕ ЈЕ

Централна отаџбинска управа
Српске радикалне странке

ВЕЛИКА СРБИЈА

БРОЈ 72